

SZÜKSÉG VAN A FÉNYRE

PÁRATLAN OLDAL - LVI. évfolyam, 35. szám, 2012. augusztus 31.

Meglehetősen vérszegényre sikeredett a Magyar Gárda öt éves születésnapja a Hősök terén. A csoportokra hasadozott Gárda alig pár száz fekete bakancsost csábított az ünnepségre. Az ellentüntetők száma pedig néhány tucat lehetett. „Magyarok, ide!” és „Nácik, haza!” kiáltások, valamint az inkább rutinból, mint zsigeri indulatból előadott zsidózás és cigányozás után a rendőrök a két csoportot teljesen elszigetelték egymástól. Az ünneplők az ezeréves emlékmű szobrainak lábánál gyülekeztek, az ellentüntetők a Szépművészeti előtti pázsiton foglaltak helyet. A Dózsa György úton haladtak az autók, az ünnepi beszédeket – hangosítás híján – csak az értő fülek hallották.

Az egész teret lanyha unalom lengte be. Csak a mellén sárga csillagot, kezében pedig árpádsávos zászlót szorongató idős asszony vitt némi életet a hőségtől kornyadozó gyülekezetbe. Dunába lövésről és Kun Béla feltámadásáról delirálva tébolygott az értetlen turisták és a bágyadt ellentüntetők között.

A helyzettől oly idegen pátosszal akár idézhetnénk is:

„Éjszaka ez, testvér!... Szükség van a fényre,

vetni amaz őrült asszony útjai elébe:

kit tántorgóvá vakított szörnyű vesztesége.” (Babits Mihály: *A gyémántszóró asszony*. Móricz Zsigmondnak)